

דברי הנכפר

יזכור

מאת: דודו פלמה

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך לאט הם נאלמו נודרי הנדר
שדבר לא לשכוח ושוב
מתים הנערים ונגנים בידם שוב
בקבוקי תבערה מתצלומים ישנים
מתנפצים באור צהוב על דופן משוריינים,

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך הן עולות ובאות מעברים
כאניות חלודות המבקיעות את השכחה
זעקות הקדיש מוורשה ומאלטונה איכה
כתולעים מתפתלות במחילות הזיכרון
עולים המתים מבוקובינה ומביאליסטוק, שוב הנערים
מוילנה מזמרים בשמים בקולות של מלאכים,

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך בנמירוב צחקים הקוזקים-
למה מייללים תינוקות בקישינב
ומדוע נאנקות התפילות במינסק?
שוב צונפים סוסים בשבילי קולומיאה
שוב מרעידות נשים בטרנוב,

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
איך הופלו חותמות הזמן, ושוב
מובלים יהודים לדכאו, לבוכנוולד, לנויגמה,
שוב הם מושפלים למות בברונסבריק, שוב הם
מתים כמו בהתנצלות בטרבלינקה, בחלמנו, במידנק,
עוד מנגנים ולס אחרון באושוויץ ובברגן-בלזן,
עוד חורקות שיניים מתפוררות בטרזין ובסוביבור,

כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יעיד
כי אנחנו היינו כל זקן ששם הוצא להורג
וכל תינוק שלמוות שם נורה,
אנחנו תא של זכוכית מול ישראל,
כי מי שזוכר שכח ומי ששכח יזכור
כי היינו
ישראל.

גיליון מס 1995 * ל' בניסן תשס"ו * 28 באפריל 2006

sachlav@kfar-hanassi.org.il

כפר-הנשיא * עלון פנימי

מאת: שמואל אבידור הכהן

אני יהודי

אני יהודי. לא קל להכירני ועוד יותר קשה להגדירני. פרצופים רבים לי דיוקנאות עד אין סוף.

זקן אני כאגדה עתיקה, אך גם צעיר אני כתינוק בן יומו. לי מדינה משלי ואף על פי כן אזרח העולם אני. בשום מקום איני רצוי, אבל בכל מקום אני מצוי. מאז היותי, אני נהרג בטבח, נשרף בכבשנים ועל מוקדות. אך חי אני ומעריך ימים יותר מכל משמיד.

כשטוב לי אני אוהב להשמיע אנחה יהודית, וכאשר עצוב לי אני אוהב לספר הלצה יהודית. אני מרגיש עצמי שלם דוקא כאשר נשבר לי. אני שר ולפאתי מזרח קדימה, אבל רואה את עצמי כאיש המערב. רבותיי אני כבר חמשת אלפים שנה יהודי, ולבסוף איני יודע מיהו יהודי?

יש אומרים כי אני יהודי מפני שאני בא מיהודה, אבל איזור יהודה הוא אצלי רק מן השטחים המוחזקים.

אני בעיה יהודית, אבל אני גם בדיחה יהודית. אני יותר מידי מאמין באלוהים משאוכל לסמוך עליו. אני כל כך עסוק על פרנסתי עד שאין לי זמן להרוויח. אין לי לא תמול ולא מחר, אבל יש לי גם שלשום וגם מחרתיים. אני גם רוטשילד וגם קרל מרכס, אני גם מנחם מנדל וגם אלברט איינשטיין, אני עשיר כקורח אבל חי מהמגבית היהודית. אני מת לשלום אבל חי רק בזכות המלחמה.

כן, כזה אני, כשם שאני יהודי.

דף מיומן השואה והגבורה של חיימק (ה)

כל הזמן - חיפשתי דרכים איך לברוח...

1939 - הגרמנים כבר בוורשה, אני בתנועת הנוער "גורדוניה", חיים בקומונה, כמו קיבוץ. בתי הספר וגני הילדים סגורים. אין אוכל, אין עבודה. עבדנו איפה ששלחו אותנו; מחנות צבאיים, מפעלים, בהדרכת נוער, עסוקים כל הזמן. דרך המועצה היינו מקבלים את העבודה ואת האוכל שלנו. לא היה כסף. אני עבדתי במחנה צבאי עד אפריל 1942 אז התחילו הגרמנים לקחת קבוצות קבוצות למחנות ההשמדה. בתנועה התחלנו להתאמן, קנינו נשק, הקבוצה שלנו הייתה חזקה ומאורגנת. הקבוצה בחרה בי ועוד 2 בנות - איטקה ולובה גם לצאת לצ'רמסטרובה לארגן גם שם את התנועה. לצאת מהגטו זה לא היה פשוט. הפולנים ידעו בדיוק מי יהודי ומי לא. ברגע שהיינו בחוץ, ניגש אלינו פולני: "קוטאק" (חתלתולים קטנים) את הכסף". אנחנו כבר הכרנו את הקונצים האלה והיה לנו כסף מוכן. הגענו לתחנת הרכבת, אני שנראיתי הכי פולני עם העיניים הכחולות, נתמנית לדובר הקבוצה. בצ'רמסטרובה חיכו לנו כבר החברים, אנחנו היינו החלוצים. קיבלנו דירה קטנה, עבדנו אצל הגרמנים בבית חרושת לפלדה, להגיע לעבודה צעדנו 5 ק"מ הלוך וחזור. עבודה קשה, שעות מאוד ארוכות. היו שם כמה פולנים נחמדים (קורה) שעזרו לנו. יז'בזסקי (הרבה שנים לא זכרתי את שמו, פתאום זה בא לי) היה אחד מהם. היינו שם מפסח עד ראש השנה, אז החלו הגרמנים להוציא אנשים מהגטו, החלטנו שמי שיכול לצאת - שינסה. רוב החברים לא יצאו - אני יצאתי. 90% לא היו ניצלים אם היו יוצאים. אני בחוץ. לאן?

לילה. שעות של עוצר. הצלחתי להגיע לסביבות בית החרושת, שם פגשתי ביז'בזסקי שאמר "אני לא יכול לעזור לך, אבל אני אכניס אותך למפעל". התפקיד שלי במפעל היה תיקון ותחזוקת התנורים. יז'בזסקי היה הבוס שלי. נכנסתי לתנור שלא היה פעיל וגרתי בתוכו. שבוע ימים, לא יצאתי משם. בלילות הוא היה מביא לי לחם ומים.

בוקר אחד, באו לחפש קבוצת צעירים יהודים לשלוח למחנות. הוציאו 200 חבר'ה מהמפעל, - אני הייתי ה-201. היינו הולכים כל יום למחנה. זה היה נורא. אחד המחנות הגרועים בו הייתי.

הגרמנים עשו סלקציה, לקחו גם אותי. אני מוכרח להגיד, שוב, כמו כל הזמן - חיפשתי דרכים איך לברוח. לרגע לא הרמתי ידיים. האוטומובילים חיכו לקחת אותנו אל הרכבת לאושוויץ. דרשו 100 אנשים לעמוד ישר, 100 אנשים שלוקחים אותם להשמדה לא עומדים ישר. ניצלתי את הבלגאן והצלחתי לברוח. שוב אני בחוץ ואני לא יודע מה לעשות, כבר היה ערב והחלטתי ללכת לבית של מנהל בית החרושת. ידעתי איפה הוא גר. הייתי מביא לביתו שק של פחם מידי שבוע. הוא קיבל שוק - "מה אתה עושה פה?" ובמשפחה שלו נכנסו ללחץ - "אנחנו לא מסתכנים, אתה צריך לעזוב!" לסוף

החליט: "חיים, לך לבית החרושת ותשאר שם בקוצ'ו - תנור. בבוקר אקח אותך להנהלה ואסדר שתשאר במפעל". בהנהלה בארוחת הבוקר הם טילפנו למחנה. "תשלחו אותנו בחזרה" נתנו משם הוראה. בדיוק כשאני עומד לצאת, אחד מהפועלים אומר לי "יש לי מכתב בשבילך". המכתב היה מדבורה ואיטקה. "חיים אתה מוכרח לברוח, ניפגוש אותך הערב ברח'...." עד היום המכתב הזה נמצא בידי.

שוב אני בורח. בוקר. ואני צריך לחכות לערב. חורף. אני רטוב. מסתובב בשדות. בערב אני מגיע למקום. אף אחד לא מחכה לי שם, אבל ידעתי איפה הפולני שנתן לי את המכתב גר. אם הן לא מצאו אותי ברחוב, אולי הן הלכו אליו לשאול אותו מה קרה לי. והפולני - "תלך, אני לא רוצה לדעת". ואני שוב - יש לי מזל עם בנות יפות, הבת הגדולה שלו אומרת לו שהוא חייב לעזור לי. אני לא אשכח את התמונה, איך הפולני הזה הגיב לזה. הוא נכנס למיטה, כיסה את עצמו בשמיכות, התכרבל כמו כדור, ונשאר ככה כמה דקות. פתאום זרק את השמיכות מעליו, קם, ניגש אלי, תפס אותי בעורף וזרק אותי החוצה.

חיים, אתה גמרת, אני אומר לעצמי. עומד ברחוב. פתאום עובר דיליז'אנס (עגלה וסוס), מכניסים אותי פנימה ונוסעים. דבורה ואיטקה. לוקחים אותי לבית של מברחים. בבוקר איטקה עוזבת. אני ודבורה אמורים לעבור לגרמניה. בכל האזורים האלה אין כבר יותר יהודים. אנחנו מגיעים לבנג'ין. דבורה הכירה שם חבר של אברהם מנלה. אני מגיע לביתו מלוכלך מרופט, היו שם עוד כ - 15 חברים ממקומות גטאות אחרים בפולין. הכניסו אותי למקווה, רחצו אותי ונתנו לי בגדים. כולם בכו. הם התנהגו אלינו כמו הורים. משם הורו לנו לצאת להגיע לשוויץ. שוב. מי הולך?

חיימק ועוד חבר. דבורה המשיכה בשליחויות שלה. קיבלנו דוקומנטים וכסף. אני עכשיו יאן ליטובסקי, הגענו ברכבות עד לגבול שוויץ והגרמנים תופסים אותנו ולוקחים אותנו למשטרה לחקירה. מחפשים בכרטיסיות, מוצאים איוון ליטובסקי, והוא לא יאן והוא לא פולני, הוא אוקראיני. איוון הוא ברח מהעבודה אצל הגרמנים, אז קיבלתי מכות בשמו ושלחו אותי כעונש לארציונסלאגר - מחנה עבודה חינוכי למשך 6 שבועות. השופט שהיה אמור לשחרר אותי משם, נתן בי מבט ואמר - אתה יהודי. שלחו אותי לבית סוהר באוסטריה, שם לא נשארים הרבה זמן. שם נשארים שבוע ומשם שולחים אותך למחנה ריכוז. אני מתחיל לעבוד עם נגר אוסטרי, שמו היה סטודני. ביום חמישי כאשר אני אמור לצאת, אני חולה. עומדים להעביר אותי לבית חולים. אני לא עובר לבית חולים. נשארתי עם הנגר הזה עד מאי 1943.

אז תופסים אותי ושולחים אותי לאושוויץ למחנה ריכוז בשטרפלגה.

ב-1944 - כשהבריטים באים מהמזרח, מוציאים את היהודים למצעד המוות לגרמניה. נכנסתי לבוכנוולד. הרבה מתו שם. ואני התחלתי לחיות. הגרמנים לא משאירים אותנו שם. שולחים אותנו שוב למחנה עבודה - בבלגרף-דה-אלסטר. כשהאמריקאים באים מהמערב, ואנחנו שומעים את התותחים שלהם, שולחים שוב את כל המחנה למצעד ברגל... ואני אומר "אני לא הולך יותר!" ואני מצליח לברוח. אני נכנס לאיזה יער לא רחוק שם בהר, יש שם אנגלים שבויים שברחו מהמחנה, הם שורפים את בגדי המחנה שלי ואני הופך לשבוי אנגלי.

האמריקאים באים ואנחנו חופשיים. אני הופך להיות אנגלי, "אל תדאג, אתה איתנו" ומטיסים אותנו לאנגליה. לא היו לי תעודות. כלום. באנגליה הכניסו אותי למחנה מיוחד בתוך טירה ענקית, שם היו פליטים דנים, הולנדים, בלגים. אחרי שבוע קוראים לי לתחקיר. "מי אתה?" אני מספר להם, חותם על ניירות, אני לא יודע על מה אני חותם, לא מבין אנגלית. מסתבר שחתמתי שאני מצטרף לצבא הפולני. ברכב לבסיס אני אומר לנהג שיש לי בן דוד בלונדון, שאני מבקש, רק רוצה להגיד לו שלום.....

בסתיו של שנת 1945 הצטרפתי לתנועת "הבונים" שם.

שמעה את חיימקה וכתבה את הדברים כלשונם
שושנה שרקי

תשובה לשאלתה על שעות ועלות החשמל

מי קובע את שעות התעו"ז (תעריף לפי עומס וצריכה)?

תעריפי החשמל בישראל ודרכי עדכוןם נקבעים על ידי הרשות לשירותים ציבוריים-חשמל, שמונתה מתוקף חוק החשמל התשנ"ו-1996, כגוף המסדיר ומפקח על שירותים ציבוריים בתחום החשמל. העקרונות המנחים את החברה בעבודתה מול הרשות הם, כי על התעריפים לשקף את העלויות הכרוכות בייצור החשמל וחלוקתו לקבוצות הלקוחות השונות, וכי עליהם להיות בהירים ופשוטים, כך שיובנו על ידי כל צרכני החשמל.

(מתוך האתר של חברת חשמל – www.israel-electric.co.il)

מי משלם יותר?

חברים פונים אלי, במיוחד בחודשי השיא, ואומרים לי "בעיר משלמים פחות!".

כמעט בכל חודש אני בודק את הנתונים וכל פעם התוצאה היא שאנחנו בכ"ז משלמים פחות מאשר בעיר עבור אותם קווט"ש (קילוואט/שעה).

לדוגמה, בחודש מרץ התשלום לצריכה ביתית בעיר היה 50.02 אג'. בבתי החברים שלמנו בין 35 ל-39 אג' בממוצע. אפילו בחדר האוכל, ששם עובדים בעיקר בשעות היקרות ולא עובדים בשבת, המחיר לקווט"ש היה כ-42 אג' בממוצע, ודורית, שפנתה עם השאלתה, שילמה 37.2 אג'. (כל המחירים כוללים מע"מ).

נכון שתנאי התעו"ז הורעו מאז שהנהגנו את השיטה, אבל עדיין כדאי לנו לעבוד

בשיטה הזאת. אשמח לענות על כל שאלה בנושא. ג'סון

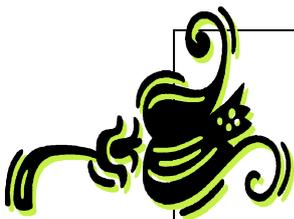
ימי הולדת

אביבה אפשטיין	4.5	רן גינת	30.4
נמרוד דדוש		יהב דבולט (נכד)	1.5
עירא איתם (נכד ארנברג)		גל המרשלג (נכד אנגלסברג)	
נעמי כהן	5.5	זאב ניצן	2.5
מעוז ויסבקר	6.5	דוד ארנברג	
קרן שחר (נכדה סמברג)		אביב אלמן	
		אלה קולמן (נכדה רחמני)	
		טל אליאב	
		פנינה זאבי (נכדה אלמן)	3.5
		נפתלי דוארי (נכד)	
		עדי בת (נכד פרלסון)	

ימי נישואין

נירה ומיכי קורן	1.5
אירית ומשה בן-חיים - 60	2.5
אתי ואורי אדלשטיין	
נעמה ואסף סולומון	3.5
יונה ואלי אורן	6.5

נזכור

עופר פרנק	7.5.00	ב	באייר תש"ס
דוד גירינגר	7.5.62	ג	באייר תשכ"ב

פירורי דמענות יום השואה

פירורי השבוע נכתבים לאחר סיום טקס יום השואה בחדר-האוכל. מרתקת אותי כל שנה מחדש היכולת להאיר עוד פן של ההתרחשות הנוראה מלפני 65 שנה. ועל כך מגיע יישר כוח **לאלזה בן-חנוך**, על ההתמדה והמכובדות אותם היא יוצקת לטקס.

הזווית האישית של המשפחה שלנו שבאה לידי ביטוי בהשתתפות של **אביב** במסע לפולין וכל ההכנה של בית הספר לפני כן הכניסה את כל המשפחה לאווירת הזיכרון והלקח שהם הלקח המרכזי ביותר לדעתי, של סיפור השואה.

לפני ארבעה ימים ליוויתי את **בת-אל** ובני כיתת "**איילה**" במסע בר-המצווה שלהם, (על כך בהמשך). בין השאר ביקרנו במוזיאון החדש של "יד ושם". מי שעדיין לא היה חייב להגיע ולראות. זו חוויה מרשימה המטלטלת אותך כהוגן. כך שנושא השואה מלווה במשך כל השנה האחרונה את משפחתנו.

ולשגרת היום יום.

החורף השנה מוזר מאי פעם. אני לא מכיר מישהו מזקני צפת שיוכל להעיד בפני שזה לא כך... עובדה היא שגם בשעת כתיבת שורות אלו בשלהי אפריל, יורד בחוץ גשם זלעפות וסופות ברקים ורעמים משתוללות בחלל, ונראה שעם עוד קצת מאמץ נוכל להגיע לממוצע המשקעים הרב שנתי שלנו (540 מ"מ +/-).

חמולת איסטון המורחבת בהרכב מלא של ששת הבנים עומדת להתכנס בימים הקרובים בצל קורתם של **אלן ואיליין איסטון**, מייסדי השבט המפואר. על המדרכות כבר ניתן לראות את **חנה וריצ'ארד וילדיהם**, שהגיעו ממלכת שר הטבעות, ניו-זילנד. **אנדי** מאי שם בארץ הקנגורו, **ג'יימס** שבדרך כלל גר במעלה גמלא, אך כעת נמצא בלימודים בארצו של הדוד סם, **ושאולי ומשפחתו** שיעשו את דרכם מהישוב כמון אי שם מעל כרמיאל.... את שני האחים הבוגרים אנו לא ממש מכירים, אך גם הם לא יחמיצו את המפגש שכמותו נערך לאחרונה לפני מספר שנים רב (שמעון פרס כבר היה שר בממשלה....) שיהיה מפגש מהנה ונתראה בשמחות.

בני כיתת "**כלנית**" השמיניסטים בשבילכם, העלו ברוב עם את הצגת הסיום המסורתית, לא פחות מארבע פעמים. אתמול בלילה (יום א'), נערכה מסיבת הסיום עד אור הבוקר בקיבות נאות מרדכי והחבר'ה חזרו מרוצים אך רצוצים....

בני כיתת "**איילה**" החמישיסטים בשבילכם שבו בשלום לבסיסם, לאחר מסע בן חמישה ימים, שכלל סיור לימוד ואתרים בתולדות הציונות, ההתיישבות, מורשת קרב וצה"ל, כמו גם הרפתקאות אתגר כיפיות בנגב, בערבה ועל פסגת המצדה. את התמונות ושאר החוויות תוכלו לראות באתר הכיתה ברשת האינטרנט, אבל בהחלט מומלך להזמין את אחד מבני הכיתה – הקרוב למקום מגוריכם –

ולשמע על החוויות ממקור ראשון. מרגשת במיוחד היתה ההצטרפות של הדר בסו, שלקחה חלק פעיל במסע, כולל כל הפעילויות.

ילדי כיתה ו' המסיימים השנה את לימודיהם ב"מבוא גליל", מכינים את טכס יום השואה בבית-הספר.

הפנינג מימונה חגיגי שכלל גם יריד מציאות ומכירות של דברי מאפה ושאר ירקות בניצוחן של רג'י פרלסון וקורין שפורנג. אפשר להבין את המקורות והשורשים של רג'י לחגיגה, אבל מה הקשר של קורין?.....
סתתתתתתתתתתתתתם....

מספרים שהיה מאוד מוצלח. אורן הופיע במופע הג'גלינג והגביר את הגעגועים לימים עברו. קדימה אורן, מתי אתה חוזר???

מכבי חיפה זכתה באליפות המדינה בכדורגל. תודה, תודה לכל המברכים...שבי אל תיעלב, אבל תרשה לי לאחל לך: בקרוב אצלכם?....

גם עודד קטש והחבר'ה של גליל-עליון הנחילו הפסד לאלופת הכדורסל הנצחית מכבי תל-אביב, לה נאחל הצלחה גדולה ב"פינל פור" שייערך השנה בצ'כה. סעו לשלום וחזרו עם הגביע!!!!

זה הכול לבינתיים. שיעבור לכם הכול ממול.

מאחלים שבט הרוזנקרנצים בהרכב מלא.

ש ב ת ש ל ו ם

נ.ב. גרשי ושוש אפשטיין העמידו אותי על טעותי בפירוורים הקודמים.. נכון שהם מתכננים לעשות מסע נכדים בארה"ב, אבל עד לכתיבת שורות אלו הם עדיין לא נסעו. כל מי שיישמע בקרוב שהם בחו"ל, לא להטריד אותם עם הקינטור הזול: שוב אתם בחוץ לארץ...?? (למרות שהם בני מחזור של שמעון פרס פחות או יותר, הם לא נוסעים לגלות בכזו תדירות....)
מנגד הרולד ואבלין וולך חזרו ארצה מבילוי משפחתי וישר פנו לראות אם המרכולית עומדת עדיין על תילה.... אבי ר.

נ.ב.2. בין ברית לבר מצווה לקבלת אורחים ולתכנון עוד שייט במיימי הים התיכון.... בטי דוארי רוצה לספר לכם מה נפלאות דרכי עולם. והרי הסיפור: כאשר ידידיה בנו השני של ציון יצא לטיול לנפאל, יצא איתמר להודו הם ערכו את מסעותיהם איש איש בדרכו ויום אחד ככה באצמע הרחוב בעיר הסמוכה לדלהי באמצע היום הם פוגשים האחד את השני. כמובן שהשמחה גדולה... ובאמת תגידו אתם, מה הסיכוי שדבר כזה יקרה? כן, אני יודעת, כבר שמענו על זה פעמים לא מעטות, ושוב מתאמתת העובדה, שלטוב ולרע העולם הגדול הופך יותר ויותר עם הזמן להיות כפר גלובלי קטן. ש.ש.

.... מתחילה הספירה לאחור אתם אווזים מול עייניכם וקוראים
בגיליון מספר 1995

אפשר לשלוח כבר מהיום כתבות לגיליון 2000

במזל טוב
בן נולד
לציון ונילי דוארי
רוב נחת לסבתא בטי
ולכל המשפחה המורחבת

מס' 12

חדשות האקולוגיה

מחלות ואקולוגיה - האם יש קשר?

אין עדיין אפשרות להבחנת כל המחלות, שמקורן המוכח בשינויים אקולוגיים, סביבתיים ובזיהום האוויר.

אין צורך ברופא כדי להבין שזיהום יכול לגרום להחמרת בעיות בדרכי הנשימה, כגון אסטמה, שיעול, שפעת, אנגינה ועוד. ארובות תחנת כוח הפולטות עשן שחור, כמו למשל בחדרה, גורמות נזק, ובעיקר לילדי האיזור. אך ידוע שהשינויים באקולוגיה הם בד"כ איטיים ואף על פי שהם ממשיים ומבשרים רעות, בשלב זה, יש עדיין רק צורך ביתר פעילות והקפדה על הבריאות ועל יפי ארצנו ועולמנו, וכשצריך, גם בעזרתו של החוק.

עם זאת, אין ספק שההידרדרות האקולוגית (החור באוזון, אפקט החממה, זיהום אוויר, התחממות כדור הארץ ועוד) גורמת להופעתן המחודשת של מחלות שהודברו באזורים שונים בעבר. שכבות האוזון שמעל לקטבים, הצפוני והדרומי, מהוות הגנה על כדור הארץ מפני קרינה אולטרה-סגולה. בקרב בני האדם חשיפה ממושכת לקרינה זאת גורמת להגברת הסיכון לעיניים, ולפי הערכת האו"ם, עד סוף העשור יהיה גידול של 1.6 מיליון מקרים של קטרקט. (בשלב זה אין אישור לכך ממקורות אחרים). לעת עתה, התרחבות החורים באוזון מזיקה בעיקר למגוון הביולוגי של הצמחייה הטבעית ושל בעלי החיים בטבע.

אחת הבעיות הרפואיות הקשות היא העלייה במספר מקרי סרטן העור בכלל ומסוג מלנומה בפרט. סכנה זו מאיימת בעיקר על בהירי העור. האזור הנמצא

קרוב ביותר לאזור הסכנה המרבית הוא אוסטרליה, בה שכיחות סרטן העור היא גבוהה יחסית. הגברת אפקט החממה תגרום לעלייה של 1.5–3.5 מעלות צלסיוס בטמפרטורה הממוצעת של פני כדור הארץ בתוך 30–40 השנים הבאות. עם העלייה בטמפרטורה יש לצפות לתופעות שבחלקן מורגשות כבר, כגון הוריקנים, טורנדו, אל-ניניו, שיטפונות, הצפות, בצורת ומדבור. אין אלה מחלות אך הם גורמים לפגיעה ולסבל של מיליוני בני אדם ברחבי העולם, בעיקר באזורים נחשלים.

ידיעות ומבזקים מישראל ומן העולם

- ב-22 באפריל מציינים ברחבי העולם את יום כדור הארץ. המטרה המקורית של האו"ם היתה לגרום לאנשים להפגין אכפתיות ודאגה לסביבה. ביום זה מתקיימות הפגנות (בעיקר בארה"ב) לציון חשיבות איכות הסביבה. הנושא המרכזי של יום כדור הארץ לשנת 2006 הוא מציאת פתרונות לשינויי האקלים.
- בארץ פועלים כ-150 ארגונים למען איכות הסביבה. ארגון הגג "חיים וסביבה" מפרסם באתר האינטרנט שלו שבכל שנה, המשק הישראלי מפסיד סכום עתק של לפחות 4.3 מיליארד ש"ח על הטיפול בתחלואה בשל זיהום האוויר הפוגע בבריאות הציבור. זיהום האוויר נובע בעיקר מתחנות הכוח, בתי הזיקוק, מפעלי תעשייה, וכמובן ממנועי הרכב - המשתמשים באנרגיה מזהמת.
- בסקר מקיף על מצב איכות הסביבה ביישובים הישראליים שפנו בהתנתקות, קובעת סוכנות האו"ם לאיכות הסביבה (UNEP) שלא נמצאו בעיות סביבתיות מהותיות הנוגעות לזיהומי מים וקרקע וכי ישראל דאגה לניהול סביבת נאות. הסוכנות סיכמה כי מבחינה סביבתית, אין מניעה שפלסטינים יאכלסו את האיזור ויפתחוהו כרצונם. הרשות הפלסטינית היא שביקשה את עריכת הסקר, עקב חששותיהם כי השטח מזוהם...
- החל מסוף השבוע שעבר החלו להיפלט אל חופי הארץ גושי זפת קטנים ולזהם את השטח. מוקד הזיהום נמצא באזור חדרה וצפונה - עד לחוף עתלית. (תזכורת: לא מכבר נוקו כל החופים במבצע "חוף נקי").
- אנשי ארגון "גרינפיס" אומרים כי למעלה מ-200,000 בני אדם ימותו מקרינה, עקב ההתפוצצות שארעה במפעל הגרעיני בצ'רנוביל (אוקראינה) לפני 20 שנה. יש המערערים על כך ונקווה שהם הצודקים.
- סין נכשלה בהשגת מחצית מהיעדים הסביבתיים שהציבה לעצמה בין השנים 2000 ל-2005, בעיקר בגלל הצמיחה הכלכלית שנשארה בעדיפות גבוהה יותר אצל קובעי המדיניות. מתוך 20 מטרות סביבתיות שנקבעו לחמש השנים, שמונה מטרות לא הושגו כלל.
- כידוע, מהומור אנגלי אפשר לפעמים לצחוק עד שמרטיבים את המכנסים... אבל אני מתערב שאפילו האנגלים של כפר הנשיא לא שמעו שבעיר ווינצ'סטר (Winchester) מוהלים את הדלק בשתן כבשים כדי להפחית את הזיהום מפליטת האוטובוסים. חברת האוטובוסים מודה שיש לה "נשק סודי" נגד הזיהום!!!

אשמח לקבל הערות והצעות

ז'ק

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	המחבר	תיאור התוכן
The Lighthouse	P.D.James	Crime story on 11 CDs
Moon Palace	Paul Auster	Novel: search for identity in the modern world.
Queen of Dreams	Chitra Divakaruni	Novel: India-America life
The Bourne Legacy	Eric Van Lustbader	Suspense Novel
The Time Traveler's Wife	Audrey Niffenegger	Original time-space novel
Paranoia	Josef Finder	Crime novel
Encyclopedia of Gods	Michael Jordan	Over 2500 deities of the world
Palestine, the Land of Three Faiths	Philip Graves	Published in 1923
The Man in my Basement	Walter Moseley	Novel
Six Thinking Hats	Edward de Bono	Guide to better thinking
The Yom Kippur War	Abraham Robinovich	New, updated record
The Bible Code 2, The Countdown	Michael Drosnyn	Predictions in the Bible
Heroine of the Desert	Donya al Nahi	Rescue of children from Arab countries to their mothers.
Fatwa	J. Trevane	“ “
The History of Love	Nicole Strauss	Novel
By Order of the President	W.E.B. Griffin	Thriller novel
The Triumph of the Sun	Wilbur Smith	Adventure novel - Sudan

ספרים חדשים בספריה

שם הספר	+	תיאור התוכן
מה איכפת לציפור	חנוך לוין	מערכונים ופזמונים
אהבה בליל הפשפשים	פוצ'ו	ספר הצי'זבטים
כתבים, שירים, גלויות	אמנון שמוש	
שבת	איאן מקיואן	רומן מתח עם מוסר השכל
אל תגלה	הרלן קובן	רומן מתח
משבר האיסלם	ברנרד לואיס	החרדה המוסלמית מפני המערב
אי-ציות אזרחי	הנרי דויד תורו	
הביקור של חנה ארנדט	מיכל בן נפתלי	ביקורת חברתית-פוליטית-ספרותית
אישה בברלין	אלמונית	רשימות יומן מ-20 באפריל עד 22 ביוני 1945
מר מתוק	גילה ארליך-ברקלי	סיפורה של משפחה יהודית בשנות השואה בהולנד
המילה האחרונה על המזה"תן	דרק פרינס	זכותה הדתית של ישראל לקיומה
יונה ונער	מאיר שלו	רומן
נוף בערפל	נורית גרץ – ג'ורג' ח'לייפי	המרחב והזכרון ההיסטורי בקולנוע הפלסטיני
שאלת האשמה	קארל יאספרס	על אשמת העם הגרמני לשואה
מסע אל האמת הבדויה	צבי רפאלי	ביקורת ספרים וסיפורי המחבר
סוויטה צרפתית	אירן נמרובסקי	רומן - צרפת הכבושה – מלחמת העולם ה-II
כתבים סיפוריים מוקדמים	אמנון שמוש	
קבלה באור בהיר	יגאל אריכא	דרך החוויה אל תורת הנסתר

רשימת שומרים לשבוע 28/4 עד 4/5

שם השומר	תאריך	יום
אודי וגנר	28/4/06	יום שישי
הרולד וולך	29/4/06	יום שבת
תומר ויטהם	30/4/06	יום ראשון
איאן וואיט	1/5/06	יום שני
בוב ויניו	2/5/06	יום שלישי
יוחאי וולפין	3/5/06	יום רביעי
שלמה ויסבקר	4/5/06	יום חמישי

השבוע לפני 60 שנה! השבוע לפני 60 שנה!

באפריל 1946 הגיעה לשיאה "פרשת לה ספציה" שהפכה לראשונה את ההעפלה ה"בלתי-לגלית" של יהודים לארץ ישראל לדרמה בינלאומית.

הבריטים ששלטו בארץ הטילו הגבלות חמורות על עליית יהודים לארץ ישראל והתיישבות בה, בניסיון לפייס את העולם הערבי ושאר מתנגדי הציונות.

התוצאה הייתה "תנועת מרי" של ארגוני מחתרת וטרור יהודיים בארץ, ומאמץ הולך וגדל של "המוסד לעליה ב" (הבלתי-לגלית) של "ההגנה" לשלוח בחשאי אוניות מעפילים ארצה, למרות האיסור הבריטי וההגבלה בסרטיפיקאטים (תעודות ההגירה הרשמיות).

בעיר הקטנה לה ספציה בצפון איטליה, עדיין תחת כיבוש צבאי בריטי בתום מלה"ע השנייה, הטילו הבריטים מצור על הנמל המקומי בניסיון למנוע מאוניה של המוסד עמוסה במאות מעפילים ניצולי שואה להפליג אל הארץ.

בהנהגת איש המוסד לעליה ב', יהודה ארזי, שהתחזה למעפיל, איימו המעפילים לפוצץ את האוניה ולהתאבד אם ינסו הבריטים להורידם בכוח מהאוניה. הם גם פתחו בשביתת רעב קולקטיבית, אליה הצטרפו מנהיגים יהודים בארץ ובעולם.

אחרי מאבק ממושך, שאותו התקשורת העולמית כיסתה בהרחבה, הבריטים נכנעו ובלחץ דעת הקהל הבינלאומית הרשו למעפילים להפליג ארצה בשתי אוניות רעועות.

הבריטים נשמו לרווחה שהפרשה הסתיימה אבל הם ידעו שהמוסד לעליה ב' של ההגנה ממשיך לעסוק בגיוס נרחב עוד יותר של אוניות ומעפילים ושפרשת ההעפלה הבלתי-לגלית כולה רחוקה להסתיים.

ואכן באותם החודשים קבוצה נחושה של צעירים מתנועת "הבונים" בבריטניה גויסה בחשאי גם היא למאמץ ההעפלה הציוני הבלתי-לגלי.

במלאת שישים שנה לאירועים אלה מוזמן הציבור בכפר הנשיא לערב מיוחד

"ותיקי כפר הנשיא נגד המנדט הבריטי"

סיפורים מרתקים, דרמות מסעירות, גילויים חדשים (ואף מילה לבולשת
הבריטית!)

גרב יתקיים במועדון החברים ביום שישי ה-19.5.2006 בשעה 20.00

הכינו את הסרטיפיקאטים מראש!

